

WAT HEEFT DIT WERK MET DE KERK TE MAKEN? IS DIT EEN TAAK VAN DE KERKEN?

Deze vraag werd aan de orde gesteld in een rubriek van de Nieuwsbrief van het Diaconaal Centrum in Eindhoven. Enkele medewerkers gingen op bezoek bij vergelijkbare projecten en vroegen het aan betrokkenen.

Pastoraal Uitzend Bureau te 't-Hertogenbosch

Jan Beuckens spreekt af in het Sociaal Restaurant in Den Bosch. Daar worden maaltijden geserveerd voor mensen met een smalle beurs. Er zijn 22 gasten en ik eet mee. Poolse soep, Toscaanse bonenschotel met gehakt, een bekertje vruchtenyoghurt en koffie na, € 2,50. Na de maaltijd kunnen we even praten.

Jan is de coördinator van het Pastoraal Uitzend Bureau (PUB).

"Heb je hier een kantoor?" vraag ik hem. "Nee, ik ben hier vrijwilliger" zegt hij, alsof dat heel vanzelfsprekend is. "Een echte werkplek heb ik niet. Maar op de fietsenwerkplaats kan ik wel mensen ontvangen." Ik denk dan nog dat hij een uitzendbureau heeft. Dat heeft hij ook, maar een ander dan ik verwacht. Jan's uitzendkrachten zijn mensen die deelnemen aan een of twee dagbestedingsprojecten. Vanuit 'de Interparochiële Vereniging' in Den Bosch ontstond het straatpastoraat, dat op 19 september 2003 zijn 12½-jarig jubileum vierde. De kerk is present op straat. Door dit werk bleek er bij mensen die veel op straat leven, de behoefte aan een vorm van dagbesteding. De Stichting Pastoraal Uitzend Bureau voorziet daarin. Het PUB zoekt wegen om mensen structuur in hun dagindeling aan te reiken en tevens zinvol bezig te zijn. Jan Beuckens werd voor 20 uur per week aangesteld als coördinator. Na 2½ jaar werd dit een full-time job. De gemeente financiert het PUB voor het grootste deel. Daarnaast steunen Rooms-katholieke orden en congregaties en protestantse kerken en anderen fondsen het PUB financieel en met vrijwilligers. Jan werkt veel samen met de coördinator van het straatpastoraat, Peter Berkien. De werkterreinen overlappen elkaar en vullen elkaar aan.

De kracht van het PUB is dat het werk een uitstekende mogelijkheid biedt om vertrouwen te winnen en contact te leggen met mensen. Het samenwerken met elkaar schept een band.

Als dagbesteding en soms als tussenstap naar betaald werk in de maatschappij is gestart met een fietsenwerkplaats, een groen/houtproject bij de vereniging Natuurmonumenten en een veegproject. De fietsen die verkregen worden van het kringloopbedrijf en van particulieren worden omgetoverd tot rijdende juweeltjes die weer verkocht kunnen worden. In opdracht van de vereniging Natuurmonumenten werken mensen in het 'groen/hout' project. Zij snoeien houtwallen, maaien weilanden en rooien bij voorbeeld Amerikaanse eiken. In een busje gaan ze 's morgens op pad om 's middags moe en voldaan weer terug te komen.

Het veegproject behelst het schoonmaken van straten, vooral daar waar overlast is van junks en zwervers.

Deelnemers werken 5 uur per dag en ontvangen € 5,- en een lunch en soms een maaltijdbon, te besteden in het Sociaal Restaurant.

Ook het PUB kan niet zonder hulp en inmiddels vinden acht vrijwilligers een taak bij het PUB. Zo groeien initiatieven uit tot dankbare activiteiten waar al zo'n 12 tot 15 personen zinvolle werkzaamheden verrichten.

Een druppel op de gloeiende plaat? Nee, een steen die de loop van de rivier wijzigt.

"Is dit kerkenwerk?" vraag ik Jan Beuckens. "Ja" zegt hij, dit is echt kerkenwerk. De gemeenschap die ik op onze PUB-projecten ervaar, vind ik vaak meer houden snijden dat in de kerkinstituten. Mensen dragen zorg voor elkaar, helpen elkaar met huisvesting. Het weinige wat ze hebben, weten ze nog te delen".

Inloophuis Valkenswaard

Het lijkt een paradox, maar in ons overvolle landje zijn er steeds meer mensen die behoefte hebben aan een gezellig contact.

"Ik ben niet eenzaam, hoor" zei een nieuwe bezoeker tegen Coby Vink, voorzitter van de Stuurgroep Inloophuis. "Ik ook niet; ieder mens heeft behoefte aan een praatje en een luisterend oor" antwoordde zij.

Het inloophuis in de Ontmoetingskerk in de Julianastraat in Valkenswaard wordt allengs door meer bezoekers gevonden. Een gezellig zaaltje. Twaalf dames en heren rond een tafel. Je ziet dat ze zich op hun gemak voelen, welkom zijn. In de 11 jaar dat het inloophuis open is, wordt het door een aantal mensen trouw bezocht. Toch denkt Coby Vink dat velen de drempel niet durven nemen. "Wij zijn er voor iedereen. Voor de huisvrouw met kleine kinderen net zo goed als voor de alleenstaande. Wij zijn geen hulpverleningsorganisatie. In voorkomende gevallen verwijzen wij door. Ontspannen samenzijn en een luisterend oor is wat we bieden. Zo nodig worden bezoekers gehaald en gebracht door onze vervoersdienst."

De twintig vrijwilligers die ieder eens per drie weken dienst hebben, worden ondersteund en geadviseerd door de Raad van Kerken in Valkenswaard. Vijf jaar na de start in Valkenswaard opende de Stuurgroep Inloophuizen de deuren van Bergstraat 17 in Dommelen iedere eerste zondag van de maand van 13.30 tot 16.00 uur. Door het beleid van de overheid blijven alleenstaande ouderen steeds langer zelfstandig wonen. Zij missen de gezelligheid die een verzorgingstehuis biedt. De zondag is voor sommigen eindeloos lang.

Op mijn vraag of er nog een wens is, riepen de bezoekers: 'Iedere dag open, soep en een maaltijd'.

Coby vertelde dat ze 's winters als het erg koud is, wel eens erwtensoep maakten en dat dit een groot succes was. Zij voorziet echter in de vervulling van deze wensen de ontwikkeling van een heel ander inloophuis. Zelf hield ze het op een drempelverlaging. "Ik hoop dat het inloophuis toegankelijker wordt voor de eenzamen die er ongetwijfeld in onze gemeente wonen en die gebaat zouden zijn met een praatje en wat warmte. De koffie is gratis, maar de mensen moeten zelf binnen komen."

Marieke van Dam